

Protestantse Gemeente Dronten

Liturgie voor de avonddienst in kerkcentrum De Ark
14 april 2024 om 19.00 uur

Voorganger: ds. Nelleke Beimers
Ouderling van dienst: Rob Berbee
Diaken van dienst: Cathelijne van Ravenswaaij
Organist: Harry Hamer

Welkom en mededelingen

Psalm 33: 1 en 2

1. Kom nu met zang en roer de snaren,
gij volk, dat leeft van 's Heren recht.
Hijzelf heeft zijn getrouwe scharen
een lofzang in de mond gelegd.
Word'als nooit tevoren
door wie Hem behoren
t feestlied ingezet!
Meld de blijde mare
bij de klank der snaren,
steek de loftrumpet.
2. Zing al wie leeft van Gods genade,
want waarheid is al wat Hij zegt.
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,
op liefde rust zijn heilig recht.
Die zich openbaarde
overal op aarde,
alles spreekt van Hem.
hemelen hoog verheven,
vol van blinkend leven,
schiep Hij door zijn stem.

Stilgebed en aanvangswoorden

Psalm 33: 8

Wij wachten stil op Gods ontferming,
ons hart heeft zich in Hem verheugd.
Hij komt te hulp en geeft bescherming,
zijn heil'ge naam is onze vreugd.
Laat te allen tijde
uwe liefd'ons leiden,
uw barmhartigheid.
God, op wie wij wachten,
geef ons moed en krachten
nu en voor altijd.

Gebed

Inleidend woord: 'Geloven en in beweging komen'

Lied 333 enkele malen

Kom, Geest van God,
maak onze harten open,
dat Christus bij ons woning vindt.

Schriftlezing: Lucas 24: 13 - 35

Verschijningen; Jezus opgenomen in de hemel

¹³Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt. ¹⁴Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. ¹⁵Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, ¹⁶maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. ¹⁷Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. ¹⁸Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' ¹⁹Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. ²⁰Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. ²¹Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. ²²Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, ²³vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. ²⁴Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.' ²⁵Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? ²⁶Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' ²⁷Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. ²⁸Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. ²⁹Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. ³⁰Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. ³¹Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. ³²Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' ³³Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, ³⁴die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' ³⁵De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Lied 646

1. De Heer is onze reisgenoot,
Hij die ons zijn gezelschap bood
en sprekend over kruis en graf
geduldig tekst en uitleg gaf.
2. Zo valt een lange weg ons licht,
de schrift opent een vergezicht
en brengt verdwaalden dicht bij huis,
verloren zonen komen thuis.
3. De avond daalt, blijf bij ons Heer!
Hij zet zich aan de tafel neer
en breekt het brood en schenkt de wijn,
die gast, het moet de gastheer zijn!
4. Wij keren naar Jeruzalem,
ons brandend hart verneemt zijn stem,
Hij deelt met ons het dagelijks brood,
de Heer is onze reisgenoot.

Overdenking

Lied 978

1. Aan U behoort, o Heer der heren,
de aarde met haar wel en wee,
de steile bergen, koele meren,
het vaste land, de onzekere zee.
Van U getuigen dag en nacht.
Gij hebt ze heerlijk voortgebracht.
2. Gij roept het jonge leven wakker,
een tuin bloeit rond het open graf.
Er ruisen halmen op de akker
waar zich het zaad verloren gaf.
En vele korrels vormen saam
een kostbaar brood in uwe naam.

3. Gij hebt de bloemen op de velden met koninklijke pracht bekleed.
De zorgeloze vogels melden dat Gij uw schepping niet vergeet.
't Is alles een gelijkenis van meer dan aards geheimenis.
4. Laat dan mijn hart U toebehoren en laat mij door de wereld gaan met open ogen, open oren om al uw tekens te verstaan.
Dan is het aardse leven goed, omdat de hemel mij begroet.

Dankgebed voorbeden, stilte, 'Onze Vader' (NBV)

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
laat uw wil gedaan worden op aarde
zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid. Amen

Slotlied: Lied 248

De dag, door uwe gunst ontvangen,
is weer voorbij, de nacht genaakt;
en dankbaar klinken onze zangen
tot U, die 't licht en 't duister maakt.

Die dan, als onze beden zwijgen,
als hier het daglicht onderduikt,
weer nieuwe zangen op doet stijgen,
ginds waar de nieuwe dag ontluikt.

Zodat de dank, U toegezonden,
op aard nooit onderbroken wordt,
maar steeds opnieuw door mensenmonden
gezongen en gesproken wordt.

Voorwaar de aarde zal getuigen
van U, die thans en eeuwig zijt,
tot al uw schepselen zich buigen
voor uwe liefd' en majesteit.

Zegen